

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 60.404 van 25 juni 1996
in de zaak A. 66.053/X-6494.**

In zake : 1. de v.z.w. "NATUURBESCHERMINGSAKTIE
LIMBURG",
2. Patrick COLSON,
3. Sofia DEBEN,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat V. ENGELEN,
kantoor houdende te HOUTHALEN,
Grote Baan 69

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat P. LEFRANC
kantoor houdende te GENT,
Sint-Martensstraat 16.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de
v.z.w. NATUURBESCHERMINGSAKTIE LIMBURG, Patrick COLSON
en Sofia DEBEN op 23 oktober 1995 hebben ingediend om de
schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het
besluit van 1 juni 1995 van de Vlaamse regering houdende
vaststelling van een gedeelte van het gewestplan
Limburgs Maasland op het grondgebied van de gemeenten
Maaseik, Dilsen-Stokkem, Kinrooi en Maasmechelen,
bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 18 augustus
1995;

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-
tikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur J. HUBREGTSEN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 30 april 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 7 mei 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad M. VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat V. ENGELN, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van Advocaat P. LEFRANC, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur J. HUBREGTSEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de eerste verzoekende partij doet gelden dat zij volgens haar statuten tot doel heeft "door gebruik van alle mogelijke middelen, de natuurlijke omgeving, het woon-, werk- en leefmilieu, zelfs onbepaald voor plaats en tijd en met inbegrip van water en lucht, te verdedigen, in stand te houden en het ecologisch evenwicht te propageren"; dat zij verklaart "dan ook alle belang (te hebben) bij het instellen van de vordering"; dat de tweede verzoekende partij verklaart pachter te zijn van gronden gelegen te Dilsen-Stokkem; dat de derde verzoekende partij verklaart een perceel grond te Kinrooi te bezitten; dat zij verklaren "dan ook directe gevolgen (te) ondervinden van de wijziging van het gewestplan zoals door de Vlaamse

Regering is vastgesteld bij besluit van 01-06-1995" en "dat bij gebrek aan schorsing de uitvoering van voormeld besluit van de Vlaamse Regering, in het kader van het decreet tot oprichting van het grindfonds en tot regeling van de grindwinning, vergunningen kunnen worden afgeleverd tot exploitatie van grind in nieuwe grindwinningsgebieden hetgeen een onherstelbare schade aan de natuur kan veroorzaken";

Overwegende dat het verzoekschrift geen andere dan voormelde gegevens bevat; dat de Raad van State het raden ernaar heeft welk ander verband er tussen het bestreden besluit en de verzoekende partijen bestaat, dan de omstandigheid dat de eerste opkomt voor de natuurlijke omgeving, het woon-, werk-, en leefmilieu in Limburg en de tweede en de derde pachter en eigenaar zijn van gronden gelegen in gemeenten die in het opschrift van het bestreden besluit worden genoemd en dat zij alle drie de schade die grindwinningen aan de natuur toebrengen als een nadeel ervaren; dat blijkens het onderzoek gevoerd door het auditoraat de door het bestreden besluit vastgestelde bestemmingen zijn : een natuurgebied, een woongebied en een landschappelijk waardevol agrarisch gebied te Maaseik, een recreatiegebied, een natuurgebied, een landschappelijk waardevol agrarisch gebied, een natuurgebied en een overstromingsgebied te Dilsen-Stokkem en een uitbreiding van ontginningsgebied met nabestemming natuurontwikkeling en landbouw te Kinrooi, en een waterwinningsgebied te Maasmechelen;

Overwegende dat het uitgangspunt van de eerste verzoekende partij dat zij, gelet op de bepalingen van haar statutair doel, belang heeft bij de gevraagde schorsing, in rechte fout is; dat op grond van artikel 3 van de statuten hoogstens kan worden aangenomen dat de eerste verzoekende partij kwaliteit heeft om de schorsing te vragen, niet dat zij zonder

meer belang zou hebben bij de schorsing van de bestemming van de voormelde gebiedsdelen van het gewestplan; dat geen van de drie verzoekende partijen duidelijk maakt om welke redenen de onderscheiden gewraakte bestemmingen voor hen grievend zouden zijn; dat niet geweten is welke van de aan de opgesomde gebiedsdelen van het gewestplan gegeven bestemmingen een aantasting betekent hetzij van de natuurlijke omgeving, hetzij van het woonmilieu, hetzij van het werkmilieu, hetzij van het leefmilieu, en evenmin waarom dat zo is; dat evenmin geweten is waarom deze bestemmingen voor de tweede verzoekende partij als pachter van gronden te Dilsen-Stokkem en voor de derde verzoekende partij als eigenaar van gronden te Kinrooi griefhoudend zijn; dat de verklaring dat vergunningen voor de exploitatie van grindwinningen in nieuwe grindwinningsgebieden kunnen worden verleend niet volstaat; dat zij niet volstaat in hoofde van de eerste verzoekende partij omdat, gesteld dat zij doelt op de bestemming "uitbreiding van ontginningsgebied met nabestemming natuurgebied en landbouw", uit de vermelde nabestemming op het eerste gezicht blijkt dat de natuur geen onherstelbare schade zal ondergaan, en omdat de andere bestemmingsgebieden geen rechtsgrond leveren voor dergelijke ontginning; dat de verklaring evenmin volstaat in hoofde van de tweede verzoekende partij omdat zij gronden pacht te Dilsen-Stokkem en aldaar blijkt de gegevens van het dossier op het eerste gezicht geen ontginningsgebied wordt vastgesteld; dat de derde verzoekende partij weliswaar een grond heeft te Kinrooi, doch verzuimt aan de Raad van State bekend te maken waar die dan wel kan gelegen zijn, zodat niet blijkt welke "directe gevolgen" zij van het bestreden besluit zou ondervinden;

Overwegende dat uit wat voorafgaat volgt dat het verzoekschrift niet de door artikel 8 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State

vereiste elementaire gegevens bevat; dat om die reden alleen reeds het verzoekschrift niet ontvankelijk is; dat de excepties van niet-ontvankelijkheid die de verwerende partij opwerpt niet moeten worden onderzocht,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftientwintig juni 1900 zesennegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
de HH.	D. VERBIEST,	staatsraad,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

M. VRINTS.